

Dny právě uvedené budou oznámeny vládní vyhláškou, uveřejněnou ve Sbírce zákonů a nařízení.

§ 21.

Provést tento zákon ukládá se ministru vnitra.

T. G. Masaryk v. r.
Tusar v. r.
Švehla v. r.

Čís. 237.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1920**

o příplatcích k cenám obilnin sklizně 1919.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., § 6 nařízení vlády republiky Československé ze dne 27. června 1919, č. 354 Sb. z. a n., a uher. zák. čl. LXIII. z roku 1912 i čl. L. z r. 1914 nařizuje se toto:

§ 1.

Ministr pro zásobování lidu se zmocňuje, aby za obilí, které bude odváděno na sníženou spotřební dávku samozásobitelů nebo sníženou dávku krmnou, povolil k základním přejímacím cenám nyní platným pro obilí sklizně 1919, a to pro pšenici a špaldu, žito, ječmen a oves (§ 1 nař. ze dne 29. července 1919, č. 434 Sb. z. a n.) až do výše 100 Kč příplatek.

§ 2.

Podrobnější ustanovení o tom, kteří zemědělci na příplatek ten mají nárok, jakož i o poměru tohoto příplatku ku premií poskytované na obilí, dodávané nad předepsaný kontingent, vydá věřuje se ministr pro zásobování lidu.

§ 3.

Nařízení toto, čímž se doplňuje nařízení ze dne 29. července 1919, č. 434 Sb. z. a n., nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provedením jeho pověřuje se ministr pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r. **Dr. Beneš v. r.**

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Habrman v. r. **Dr. Winter v. r.**

Staněk v. r. **Dr. Heidler v. r.**

Prášek v. r. **Dr. Hodža v. r.**

Klofáč v. r. **Hampl v. r.**

Čís. 238.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1920**

o upotřebení obilí a mlýnských výrobků ke krmení.

Na základě zákona ze dne 24. července 1917, č. 307 ř. z., a uher. zák. čl. LXIII. z r. 1912 a čl. L. z r. 1914 nařizuje se toto:

Článek I.

Ustanovení § 4, odstavec 2. a 3., nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1919, č. 386 Sb. z. a n., se zrušují.

Odstavec 1. pozměňuje a doplňuje se takto:

§ 4.

Z ječmene ve vlastním podniku sklizeného smějí zemědělci zkrmiti svým vlastním dobytkem nejvýše 35% toho množství, jež ztude z celkové výroby po srážce osevni potřeby. Do tohoto množství čítá se i zadina při mlácení a čištění ječmene získaná.

Ministr pro zásobování lidu se však zmocňuje, aby tuto dávku ječmene ke krmení dle potřeby snížil.

Článek II.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Článek III.

Provést toto nařízení přísluší ministerstvu pro zásobování lidu.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r. **Dr. Beneš v. r.**

Sonntág v. r.,

jako ministr financí a jako správce ministerstva pro zásobování lidu.

Habrman v. r. **Dr. Winter v. r.**

Staněk v. r. **Dr. Heidler v. r.**

Prášek v. r. **Dr. Hodža v. r.**

Klofáč v. r. **Hampl v. r.**

Čís. 239.

**Nařízení vlády republiky Československé
ze dne 14. dubna 1920**

o povinném hlášení chřipky.

Podle druhého odstavce §u 1 zákona ze dne 14. dubna 1913, čis. 67 ř. z., a podle §u 80 uher. zák. čl. XIV. z r. 1876 nařizuje se toto:

§ 1.

Chřipka řadí se až do odvolání mezi choroby, které jest nutno všeobecně ohlašovati.

Ohlašovateli jmenovanou nemoc dlužno ústně nebo písemně podle předpisů minist. nařízení ze dne 5. května 1914, čís. 103 f. z., na území Slovenska a Podkarpatské Rusi podle nařízení býv. uh. ministerstva vnitra ze dne 8. prosince 1894, čís. 91.954.

Lékaři mají mimo to na předepsaných tištěných oznámeních o nákaze na vhodném místě označiti dle zjištěných příznaků následující tvary chřipky: 1. katarrhální, 2. pneumonický, 3. encephalitický, 4. gastrointestinální.

§ 2.

Toto nařízení platí pro celou oblast republiky Československé a nabývá účinnosti ihned po vyhlášení.

§ 3.

Provedením tohoto nařízení pověřuje se ministr veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy v dohodě se zúčastněnými ministerstvy.

Tusar v. r.

Dr. Veselý v. r.	Staněk v. r.
Dr. Beneš v. r.	Prášek v. r.
Sonntág v. r.	Klofáč v. r.
Habrman v. r.	Dr. Winter v. r.

Dr. Heidler v. r.

Dr. Hodža v. r.,

jako ministr pro sjednocení zákonodárství a organizační správy a v zastoupení nepřítomného ministra veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Hampl v. r.

Čís. 240.

Vyhláška ministra financí ze dne 7. dubna 1920

o počátku účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 644 Sb. z. a n., o zrušení Československé devisové ústředny a částečném uvolnění obchodu cizími platidly.

Na základě zmocnění daného ustanovením § 23 nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, čís. 644 Sb. z. a n., o zrušení Československé devisové ústředny a částečném uvolnění obchodu cizími platidly, ustanovují počátek účinnosti řečeného nařízení dnem 26. dubna 1920.

Ministr financí:

Sonntág v. r.

Čís. 241.

Vyhláška ministra obchodu ze dne 10. dubna 1920

o počátku účinnosti nařízení vlády republiky Československé ze dne 28. listopadu 1919, č. 645

Sb. z. a n., o úpravě dovozu a vývozu.

Na základě § 13 nařízení ze dne 28. listopadu 1919, č. 645 Sb. z. a n., o úpravě dovozu a vývozu, určuje se počátek účinnosti tohoto nařízení dnem 26. dubna 1920.

Ministr obchodu:

Dr. Heidler v. r.

Čís. 242.

Zákon ze dne 9. dubna 1920

o prozatímní úpravě právních poměrů ústavů léčebných a humanitních v republice Československé.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Pokud není již zvláštními zákony tak stanoveno, přísluší od doby účinnosti tohoto zákona státní správě dozor na všechny veřejné ústavy léčebné a humanitní a soukromé ústavy s právem veřejnosti, k jejichž řízení je třeba lékařského vedení nebo spolupůsobení, a to po stránce lékařské i správní.

Tím není dotčeno dosavadní právo dozoru příslušných zemských (správních) výborů.

Sem patří nemocnice, ústavy pro léčení skrofulózy, tuberkulózy a jiné odborné ústavy léčebné, ústavy pro choromyslné, porodnice a ústavy s nimi souvislé (nalezině).

Totéž platí pro ústavy výše vyznačené, jež jsou ve správě veřejnoprávních korporací, třeba neměly práva veřejnosti.

§ 2.

Nařízením vlády bude určeno, které další ústavy léčebné a humanitní (§ 1), zvláště pak takové, jež mají doplniti všeobecnou péči zdravotně-sociální, mají sem podle povahy věcí a účelu ústavu náležeti.

§ 3.

Nařízením vlády bude dále stanoveno, jakým způsobem a kterými úřady má býti dohled tento vykonáván.

Vrchní dozor přísluší ministerstvu veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy ve shodě se zúčastněnými ministerstvy.